

Till Sveriges folk!

Vid andrakammarvalet söndagen den 19 september avgöres om den demokratisering av samhället i socialt, ekonomiskt och kulturellt hänseende, som länge pågått under socialdemokratisk ledning, ostörd skall få fortsätta eller om denna utveckling skall brytas. Väljarna ha också att döma om den socialdemokratiska regeringens åtgärder för att mildra den internationella efterkrigskrisens verkningar på vårt lands ekonomi samt ange huruvida den ekonomiska stabiliseringspolitiken skall fullföljas.

På utrikespolitikens område eftersträvar socialdemokratin att även, i nuvarande låge med dess skarpa brytningar mellan olika statsgrupper föra en konsekvent freds- och samförståndspolitik enligt Sveriges gamla traditioner. Denna politik innefattar verksamt stöd åt Förenta Nationerna, nära samverkan med Nordens länder och aktiv medverkan i Europas återuppbyggnad efter krigets förödelse. Partiet motsätter sig sådana förbindelser med stormaktsblocken, som i händelse av konflikt skulle utgöra hinder för neutralitetspolitik.

I sin strävan att höja folkets levnadsstandard har socialdemokratin följt riktlinjerna i Arbetarrörelsens efterkrigsprogram. Trots tidslägets svårigheter ha stora delar av detta program kunnat förverkligas. Full sysselsättning har bevarats, realinkomsterna höjts för de flesta samhällsgrupper, skatterna sänkts för huvuddelen av landets medborgare och ett omfattande reformprogram har genomförts. En utjämning har skett mellan städer och landsbygd samt mellan olika samhällsgrupper. Skogsarbetarnas, lantarbetarnas och de yrkesarbetande kvinnornas reallöner har stegrats i snabbare takt än andra löntagargrupper. Jämsides med denna standardhöjning har en betydande utbyggnad och förbättring av landets produktionsapparat ägt rum. Men själva denna kraftiga ökning av både konsumtion och kapitalanläggningar medför ett tryck mot priserna. De förbättringar som vunnits få inte förspillas genom en inflationsartad prisstegring. Kampen mot inflationen skall fullföljas men får inte föras med sådana medel att den fulla sysselsättningen äventyras.

Regeringen har sökt samla olika samhällsgrupper kring uppgiften att med gemensamma ansträngningar och ömsesidiga uppoffringar åstadkomma en stabilisering av priser och levnadskostnader. Alla krafter måste spännas för att höja vårt lands produktion.

Härigenom skapas förutsättningar för att ytterligare höja folkets levnadsstandard och fortsätta det påbörjade sociala och kulturella reformarbetet. En dylik utveckling måste ske i demokratins tecken.

Företagsnämnderna representera ett betydelsefullt steg i denna riktning. Ett mera intensivt samarbete bör etableras mellan staten, företagarna, löntagarna och konsumenterna för att ytterligare främja rationaliseringen inom näringslivet. Privatmonopolens makt skall begränsas. Den statliga monopolövervakningen bör successivt utbyggas.

I dagens läge är ett samarbete mellan statsmakterna å ena sidan, de enskilda och kooperativa företagen och deras anställda å den andra i syfte att uppnå ett högre produktionsresultat viktigare än någonsin. Härigenom erhålles möjligheter för en successiv avveckling av besvärande ransoneringar, regleringar och konsumtionsbeskattningar.

Också den direkta beskattningen är beroende av produktionens utveckling. Endast en ökad produktion ger möjlighet till den ytterligare sänkning av inkomstkatten, som socialdemokratin eftersträvar. Så snart varubristen upphävs genom vår egen produktionsstegring och genom världens ekonomiska tillfrisknande kommer bristregleringarna att upphävas. Men så länge varubristen består, äro ransoneringar och regleringar medel att tillförsäkra de många medborgare, som ha små och måttliga inkomster, en rimlig andel av gemensamma förråd. De äro ett skydd för allas frihet gentemot allt för stor frihet för de grupper, som genom sina större inkomster skulle tillskansa sig en orättmätig andel vid en fri marknad.

Stora, omdanande sociala reformer ha under den socialdemokratiska regeringens ledning genomförts efter krigets slut. Sveriges arbetare och anställda liksom Sveriges folk i dess helhet har tillförsäkrats folkpensioner, en social olycksfallsförsäkring och, som ett led i en omfattande familjestödande politik, barnbidrag, som äro de förmånligaste i världen. I fråga om bostadspolitiken går Sverige nu ovedersägligt i spetsen för utvecklingen. Den enskildas bostadskostnader ha genom samhällets ingripande hindrats från att nämnvärt stiga. Men det sociala nybygget går vidare.

Under den riksdagsperiod, som höstens val avser, skall, under förutsättning att väljarkåren bekräftar och förnyar sitt förtroende för arbetarrörelsens politik, det sociala reformverket kompletteras genom en moderniserad arbetslöshetsförsäkring, genom en effektivisering av stödet åt mödrar, genom fri sjukhusvård åt alla medborgare, genom förbättrade änkepensioner och annat stöd åt änkor, genom utvidgning av folksemestern till tre veckor samt genom ytterligare förkortning av arbetstiden för de i tunga arbeten sysselsatta, genom fortsatt bostadsbyggande, för vilket tes bostadsbristens hävande sättes som mål, genom ytterligare utbyggnad av de bostadssociala åtgärderna samt genom fattigvindens ersättande med en modern

socialvård. Inom hälso- och sjukvården liksom inom den slutna anstaltsvården återstår ännu mycket att göra innan en tillfredställande standard uppnåtts.

Arbetet på att avlyfta nödens börda skall sålunda med all energi fortsätta. Trygghet för alla medborgare i livets olika skiften utgör alljämt målet för våra strävanden och skall ernås.

Under socialdemokratins ledning ha riktlinjer för en ny jordbrukspolitik beslutats av den svenska riksdagen för att under de närmaste åren genomföras i praktiskt arbete. De syfta till

att upprätthålla en svensk jordbruksproduktion, som tryggar vårt folks livsmedelsförsörjning och är effektivt och rationellt ordnad,

att ge den arbetande jordbrukarbefolkningen en levnadsstandard likvärdig med den andra yrkesgrupper åtnjuter,

att skapa detta ekonomiska resultat genom lämpliga priser på jordbrukets produkter och genom att uppmuntra bättre brukningsmetoder, arbetsbesparande åtgärder och ökad maskindrift,

att förhjälpa mindre jordbrukare, som bruka icke bärkraftiga jordbruk, till mer jord eller skog, där så behövs för att åstadkomma den förbättrade levnadsställning, som åsyftas,

att med statliga stöd möjliggöra för lantarbetare och andra mindre bemedlade personer att bli självständiga jordbrukare, var för sig eller i samverkan med andra, om de så önska samt

att genom upplysningsverksamhet och lagstiftning motverka att jord och skog vanhävdas eller blir föremål för spekulation.

Denna politik bygger på förutsättningen, att det allmännas insatser endast utgöra ett stöd åt den enskilde jordbrukaren i hans strävanden. Den enskildes gärning är det väsentliga. Jordbrukspolitiken måste kompletteras genom insatser av lantarbetarnas fackliga och jordbrukarnas ekonomiska organisationer.

I och med att denna jordbrukspolitik förverkligas ökas möjligheterna för människorna att kvarstanna vid jordbruket. Frågan om att även i övrigt motverka en minskning av landsbygdens befolkning måste lösas genom att den industriella verksamheten blir mera utvecklad där.

I syfte att främja fiskarebefolkningens intressen ha riktlinjer uppdragits för att med statligt stöd reglera handeln och avsättningen av fisk, varvid fiskarebefolkningens egna yrkesorganisationer tillförsäkrats ett avgörande inflytande på försäljningen och prissättningen. Fiskarekårens önskan om en egen fiskeristyrelse har tillmötesgått. Fiskarebefolkningen måste även i fortsättningen givas ett sådant skydd och stöd, att näringen kan upprätthållas till gagn för vårt lands kustbefolkning och för folkhushållet i stort.

På det kulturella området måste demokratiseringsprocessen fullföljas och uppbyggnaden drivas med kraft. Målet är att göra alla medborgare till likaberättigade delägare i vårt kulturella arv.

Den nya planerade medborgarskolan måste förverkligas i en demokratisk anda. Yrkesutbildningen måste effektiviseras inom alla yrken och de praktiska utbildningsbanorna göras likvärdiga med de teoretiska. De bättre situerade socialgruppernas bildningsmonopol måste brytas och lika utbildningsmöjligheter skapas för all ungdom oberoende av föräldrarnas ekonomiska förhållanden eller bostadsort. Vetenskaplig forskning och försöksverksamhet samt högre undervisning liksom folkhögskolan och det fria bildningsarbetet tillförsäkras fortsatt effektivt stöd. Litteratur, teater, konst och musik måste i större utsträckning främjas av samhället.

Inför det förestående valet mobilisera de borgerliga partierna, som i allmänhet uppträda under gemensam kartellbeteckning, alla sina resurser för att bryta den socialdemokratiska riksdagsmajoriteten. I denna sin strävan utnyttja de borgerliga hänsynslöst tidslägets svårigheter. Det enda förslag till en annan ekonomisk politik som hittills offentliggjorts skulle leda till arbetslöshet och ytterligare prisstegringar. Även storförslagen sätter in sina propagandaresurser i kampen mot arbetarregeringen.

Den kommunistiska splittringsverksamheten utgör i denna situation ett allvarligt hot mot arbetarrörelsen. Den är också ett hot mot den demokratiska friheten.

Socialdemokratin har alltid fördömt och bekämpat kommunisternas frihetsfientliga och antidemokratiska metoder. Inför det förestående valet mana, vi arbetarklassens män och kvinnor att återställa enigheten genom allmän uppslutning kring socialdemokratins politik.

Socialdemokratin stödes nu som tidigare av stora grupper inom befolkningen, vilkas ekonomiska och sociala intressen sammanfalla. Arbetare, tjänstemän, bönder och småföretagare ha ett gemensamt intresse av att hindra ett politiskt systemskifte, vilket skulle avbryta den pågående demokratiseringsprocessen och vrida utvecklingen tillbaka. För att hindra de borgerliga partierna att nå sina politiska syften och för att lägga en fast grund för en fortsatt välfärdspolitik mana vi medborgarna att sluta upp kring socialdemokratin i valet den 19 september.

Fram till val! Rösta med Arbetarepartiet.

Tage Erlander

Sven Andersson